

ĐÔI TRƯỜNG

cầm-nang của đôi-chúng
trường gia đình Phật-tử v.nam

§
Ủy-viên nghiên-huấn
ban hướng-dẫn trung-ương gđpt.

§ THAY LỜI NÓI ĐẦU

En Đội-trưởng ,

En có biết không ? Ngày mà anh được đề cử lên làm Huyện-trưởng là ngày mà anh buồn nhất trong đời Phát-tử của anh. Cũng ngày, nơi buồn ấy cũng thấm thía và anh thấm tiếc cái đời sống Đội trưởng mà anh đã tận tụy phục vụ suốt mấy năm trưởng .

Khi đi quanh vòng tròn Đội sinh để bắt tay từ giả từng em một, có cái gì nghẹn nghẹn ứ đọng nơi cổ. Cái vòng tròn tuy nhỏ, chỉ với 16 cánh tay và 8 khối óc nhưng cũng đã gói trọn một sức sống mãnh liệt; cái lá cờ tí hon mui gân nhọn, cầm giữa cái vòng người ấy chỉ lớn hơn bàn tay, cũng đủ mạnh lực kết hợp cái nhóm 8 người thành một khối để đánh lấy cái vinh dự cho nó, vui buồn vì nó .

Trong cuộc đời Đội trưởng, anh đã học được quá nhiều điều mà điều nào điều ấy đều là những căn bản tối cần thiết cho nghề chỉ huy, cho nghiệp điều khiển. Cho đến bây giờ, qua bao nhiêu năm tháng hoạt động trong bao nhiêu trách vụ; Nào Đoàn trưởng, nào Ban viên Hướng-dẫn, nào Trưởng Ban Hướng-dẫn Tỉnh, anh mới nhận chân được cái tinh thần ĐỘI-TRƯỞNG vốn là cái tinh thần chỉ đạo căn bản của hành động và suy-tự. Anh cứ lặp đi lặp lại không bao giờ chán: " Ôi ! đẹp quá, đẹp quá, cuộc đời của đội trưởng !." Nếu có lần được gì ích lợi thiết thực và bền vững cho Gia-đình Phát-tử ^{chúng} ta trước hết phải nói đến Đội-Trưởng. Một Đội trưởng phải là một Đội yững. Các Đội yững thì Đoàn khá, Đoàn khá thì Gia-đình tiên mạnh. Gia-đình tiên mạnh, chúng ta còn mong ước gì hơn nữa đâu, phải không em ?.

Tiến xa hơn chút nữa, chính trong Tổ chức Đội, trong sinh-hoạt của Đội mà em sẽ thấy được thế nào là dân chủ, thế nào là tự do, thế nào là kỷ luật, thế nào là danh dự. Thật ra, cái xã-hội tí hon của em phản ánh một cách đầy đủ và thực-tế những thứ ấy. Những cái ~~thứ~~ tượng, lý thuyết có b i ế n thành hành động, biến thành sự sống mà em và bạn bè em thực hiện trong mọi sinh hoạt của Đội. Rồi đây, khi vào đời, các em sẽ phân biệt một cách chính xác dân chủ nào là thực thiết, dân chủ nào là thủ giả; các em sẽ ý thức rõ rệt được nghĩa của tự do, của kỷ luật, của tình thương.

Em ,

Cuộc đời Đội trưởng là cuộc đời đẹp đẽ nhất, hoạt động- nhất và cũng đầy đủ nhất với bao nhiêu viên ảnh trong tượng đài. Phát học cái đời sống để gửi đến em, anh tự thấy ngại ngùng. Làm sao diễn tả được trọn vẹn cái chất sống sinh động và phong phú nhường kia bằng giấy trắng mực đen, dù cho sử dụng cả ngôn từ học mỹ? Nhưng anh hy vọng về tin tưởng vô cùng. Hy vọng tập sách này đến với em đúng thời, đúng lúc. Trước nạn thiếu Huỳnh-trưởng do hoàn cảnh quốc gia gây nên, nếp sống tự trị của Đội, * Chúng trở nên cần thiết để giữ vững giềng mối của Gia - đình và tin tưởng rằng, một khi đã nắm vào tay em, những dòng chữ bất động này sẽ được em biến thành sự sống, gây dựng một truyền thống, một tập tục cho Đội trong viên - tượng thống nhất ý chí và hành động. Đội là một giọt nước nhưng cũng là biển cả. Là biển cả là gì? nếu không phải là sự hòa mình của nhiều giọt nước? .

Với bấy nhiêu hy vọng và tin tưởng, anh đến với em dưới hình thức như câu chuyện thí thân cho em nghe ở góc thông bên núi lều dưới ánh trăng vàng vạc, hay giải quyết giúp em những thắc mắc, băn khoăn, những khó nghĩ của em trước một cốc cà phê bóc khói trên một bờ sông nhỏ của miền đồng bằng Cửu long. Anh không muốn lý tưởng học những điều anh nói với em mà chỉ muốn đặt nó ngang tầm vóc của em, trong tầm tay hoạt-động của em, để rồi, sau một lần truyền cảm là anh thấy được sự thể hiện trng Đội em. Anh biết, nếu lần thể thí anh còn phải nói lại với em hay những người sẽ thay thế em trong những lần sau, nhưng thả như vậy ...

Em ơi! mây trôi, nước chảy, con người cũng sẽ lên dần dần lên với thời gian, với kinh nghiệm. Sao chúng ta lại cam tâm đứng yên một chỗ, em nhỉ!

Ngồi gần lại đây. Anh em mình đi vào câu chuyện đi thôi!

**CHƯƠNG
THỨ
NHẤT.**

LÀ ĐỘI TRƯỞNG

- Một Đội trưởng thực thụ
- Một đội trưởng đầy đủ lòng tin
- Một đội trưởng biết trước và đi trước
- Một đội trưởng biết chia quyền hành và hiểu biết đội sinh .
- Đội trưởng : Chiếc cầu tàu
- Đừng có sợ .

một đội trưởng THỰC - THU

Này em, Thế là em đã được dự vào dòng họ TRƯỞNG rồi đấy nhé. Trưởng của một đội. Qua ánh mắt em, anh đọc được tư tưởng em - vừa mừng vừa sợ - khi được anh Đoàn trưởng chỉ định làm đội trưởng.

Em mừng là phải. Nếu chỉ là một đội sinh tầm thường không ra gì thì làm sao em được cái vinh dự ấy? Hẳn rằng, em đã được để ý đến, được theo dõi thường xuyên và hăng hái ít nhất em cũng đã tự tạo cho mình những điều kiện cần - bần nào đó để được giao phó cái trách nhiệm lớn lao ấy chứ ! Anh cũng mừng cho em. Em sợ cũng là phải. Không sợ sao được khi đặt lên vai mình những gánh nặng mà Anh Đoàn trưởng đã phát học cho em biết đại cương. Cái mừng lẫn sợ đều đáng được tôn dương đó là những biểu hiện của tinh thần trách nhiệm mà chiếc phù hiệu đang trĩu nặng trên bọc áo em.

Em đã dự trại Huấn luyện chưa ? Nếu chưa, thì em xin anh Đoàn trưởng than dự khi Ban Hướng-dẫn mở Trại. Nhớ đấy. Một đội trưởng mà chưa dự Trại Huấn luyện thì chưa phải là một đội trưởng thực thụ đâu nhé ! Trại của em đang tên là HÒA còn về phía nữ thì là HỮU LIÊN. Em phải học tập trong 7 ngày đêm liên tục, với khoảng 12 điều mục. Nhưng em đừng tưởng rằng, khi rời khỏi Trại em sẽ trở thành một đội trưởng lành nghề lâu nhé. Tại đó, em chỉ được trình bày về lý thuyết với một vài sự thực tập. Em sẽ được học nhiều điều khác hơn, em sẽ được rèn - luyện bằng tư tưởng và ý chí, em sẽ được gieo trồng lý - tưởng và đức tin không lay chuyển vào Gia-đình Phật-tử. Những thứ võ bỉnh này sẽ nhập vào máu, ăn vào tim, sâu đi vào cho đến nơi mọi việc em làm, nói lời em nói, mọi 1 khỏe nhất, mọi một nụ cười, đều phản chiếu trọn vẹn cái tinh-thần bất khuất chứa trong người em. Cái nhiệt độ ấy lây qua các đội sinh như một bệnh truyền nhiễm và các Đội - sinh của em cũng chia sẻ với em lòng nhiệt thành ấy nữa. Nếu em có biết, mà nào các đội sinh của em đâu có ngộ tới ! Trong lễ bế mạc trại, em đã thi thán to nhỏ gì với Đức Phật, phải chăng : " Con xin nguyện trung kiên với Tổ

chúc, con nguyện làm cho đội con khỏe nhất trong Đoàn " ?

Đây, những điều em sẽ học được ở trại, song song với vài kỹ thuật điều khiển đội. Lúc đó, em mới là đội trưởng thực thụ. Có thể, mặt em sẽ sạm nắng, tay chân em sẽ đen đi, người em sẽ gầy đi, chút ít phúng chác chạp sẽ sáng hơn, lời lẽ em sẽ rần rỏi hơn, cứ chỉ em sẽ chững chạc hơn và ... toàn cả người em phát tiết ra là cái gì mới mới là m cho các đội sinh của em nên nên, thương thương và sẵn sàng bắt tay vào việc cùng em ...

Ồ, em Đội trưởng của anh. Em là Đội trưởng thực thụ rồi. Mừng em. Mừng em .

đ ội t r u ớ n g 0 9

MỘT ĐÔI TRƯỞNG đầy-đủ lòng tin

Em tin ai ? Em tin gì ? thế nào rồi em cũng hỏi vặn lại anh như thế chứ gì ? Trước hết, em tin vào đức Thích Ca Mâu Ni là vị đã tự giác ngộ hoàn toàn. Sau khi đã giác-ngộ rồi, Ngài bày lại cho chúng ta những cách thức để giác ngộ. Ngài thiết lập tổ chức Tăng-giáo, hy sinh tất cả mọi tham vọng trần tục để chuyên chú vào việc thực-hành và hướng dẫn chúng ta đi đúng với phương pháp của Phật để đạt tới giác ngộ như Ngài. Tin là tin như thế đó. Các các em đã học ba ngôi báu rồi chứ, chắc em đã đọc lý và sự của các kinh lịch sử của đức Thích-Ca rồi chứ ! Cả cuộc đời Ngài là một bài thuyết pháp không lời vô tận khiến chúng ta đặt hoàn toàn tin tưởng vào vị giáo chủ của chúng ta, phải không em ?

Nói đến, em còn tin ai nữa? Còn ai nữa - Chính em c h ú ai. Sao em lại trở mặt ra mà nhìn anh như thế ? Đây : "Đừng tin một nơi nương tựa nào khác ngoài chính mình con". Đức Thích đã dạy như thế đó. Trong em có một tính khí đó! nghĩa là có năng lực giác ngộ, có khả năng thành Phật. Em phải tin như thế để đi tiên bộ. Các đệ-tử sinh của em cũng phải tin như thế để đi tạo cho đời thế giới đẹp hơn. Các em đều đồng lòng tin như thế để cho đời của em ngày nay tiên bộ hơn ngày qua, ngày mai thêm 1 bước qua ngày nay. Có lòng tin như thế các em sẽ sức mạnh vô cùng vậy, sức mạnh sẽ vươn lên theo cái chiều hướng của Di Trá Dũng .

Nếu em tin vào chính em như thế nào thì cũng đặt niềm-tin vào đệ-tử sinh của em như thế đó. Các em phải tin nhau để cùng nhau tiến về cuối đường Sen Trắng. Nói đến Sen-trắng là nói đến tổ chức Gia-đình Phật tử chúng ta mà em đang hòa mình vào đó. Tin vào tổ chức. Đã nằm trong tổ chức mà em không tin vào tổ chức ấy thì lòng em, mắt em kẻ cả chân em sẽ nhảy nhót như ngựa không cương, như vượt trên cánh. Đứng núi này em sẽ trông núi nọ. Khi thuyết không định được hướng thì em ơi, nó sẽ ra s a o, em trả lời cho anh đi !

Sức cho chúng em tay cheo tay chống, nó cũng sẽ

bồng bênh phiêu bạt không dân vào núi thì cũng chìm vào biển sâu thôi .

À, thế đấy, em ạ. Phải tin vào tổ chức để khỏi bị chi phối. Tin vào hiệu. Em đã đọc nội quy Gia-đình Phật-tử chưa? Em đã biết cái quá trình hoạt động của Gia-đình Phật-tử chưa? Trong hoàn cảnh nào đó nó được sinh ra và đã sống như thế suốt gần 25 năm nay? Chấn chỉ sách, chấn chỉ những tập san, chấn chỉ những tài liệu nói đến Gia-đình Phật-tử chúng ta. Anh kể sơ vài tập nhé : " Đây Gia-đình " của anh Võ đình Cường, " Cường yêu và tổ chức Gia-đình Phật-tử " của anh Nguyễn-Khắc-Tử, " Sự mệnh Gia-đình Phật-tử " của người Áo Lan, " Gia-trưởng " của anh Nguyễn-Khắc-Tử, các tập san Viên âm, Liên hoa, Phật giáo Việt-nam, Từ Quang, Hải Triều âm, Thiện Mỹ, Mùa sen mới để ghi lại đầy đủ những biến chuyển của Tổ chức Gia-đình Phật-tử .

Về phần em, đã có những tập sách nhỏ: " Sổ tay Hội chúng trưởng " của các anh Tâm-Dân và Diệu-ạo do Ban Hướng-dẫn thúc thiên xuất bản .

Đó là chưa kể đến các nội san của các Ban Hướng-dẫn trên toàn quốc. Nếu em chịu khó tìm tòi., em sẽ thấy rõ từng cội tơ kẻ tóc. Khi đã thấy rõ, thấy cơ chiều rộng lớn chiều sâu, em sẽ thấy men Gia-đình vô cùng. Lòng tin tưởng của em vào tổ chức sẽ tăng lên và em sẽ cảm thấy kéo sụn gần bó với tổ chức hầu như không có một sức mạnh nào có thể lay chuyển được .

Tin vào Đức Phật, tin vào chính em và đội sinh của em, tin vào tổ chức, với bấy nhiêu điều tin căn bản, có cái gì khó khăn mà em sẽ không vượt qua được, hỏi em Hội-trưởng đấy nhiệt huyết của anh ? .

MỘT ĐỘI-TRƯỞNG

Biết trước và đi trước

Khả thể nói được em ạ, Chứ không phải à !
Đã là Đội trưởng, em phải đi bước đầu chứ đâu có phải em đứng sau để đẩy tới ? Ít nhất em phải biết tương đương với chương trình Trung thiện, bằng rằng em có đi dự Trại Huấn luyện là em đã có phần nào uy tín đối với đội sinh r ồ i đấy. Nhưng chưa đủ đâu. Với ba ngày trại, làm sao em thu thập được hết? Như một bác bếp, biết trộn trộn vài món ăn một khi đã dọn hết rồi thì làm sao mà hấp dẫn được khách hàng? Em cũng thế. Những gì thầy tập được ở trại về mặt chuyên môn, chẳng qua cũng chỉ để dùng trong vài tháng là may lắm. Rồi sau đó sẽ ra sao nếu em chỉ đứng một chỗ. Không lẽ khi các đội sinh bắt theo kịp, em cứ đứng ý ra đó, nhìn sao cho được. Xin làm sao, nói làm sao bây giờ. Hỡi em! Là Đội trưởng em phải đi trước thật xa. Em phải đứng thật xa để mà gọi, mà ngoặt các đội sinh tiến kịp em. Có lý nào mà đội trưởng để cho đội sinh đi trước rồi em lết bết theo sau? Các đội sinh của em sẽ nhìn em với cặp mắt nào em nhỉ ! Em hãy đứng xa xa mà nói với đội sinh : "Đến đây, đến đây", chứ không phải ở sau vụt hô vừa dục : "Bước lên, bước lên". Nhớ : Biết trước và đi trước. Em phải học thêm ở các anh Đoàn trưởng, Đoàn phó không những chỉ ở lúc đến với Đoàn mà học hỏi riêng. Em phải học thêm với bạn bè, với các đội trưởng khác. (Đừng e ngại : Học thầy chẳng tay học bạn, em ơi !) Em còn nghiên cứu thêm trong sách vở. Không phải chỉ biết, mà em còn biết đến nơi đến chốn. Cái lối chỉ tay năm ngón và hô hét chỉ huy không phải đứng với phong độ đội trưởng đâu. Cái thế thực ấy không gây được thiện cảm mà cũng chẳng tiện được công việc. Anh phải mau mau khuyên em nên chịu khó và kiên nhẫn. Khi mà em vượt hẳn lên, thì tự nhiên các đội sinh sẽ nhào vào em mà tiến tới, hăng hái mà tiến tới chẳng cần sự thúc dục nào hết .

Biết trước và đi trước về mọi phương diện : Sảng kiến, kiên nhẫn, quyết tâm, học tập, và hoạt động ... Anh đã nói, sự nhiệt thành vốn hay lây và không một em đội sinh nào lại muốn lùi xa khi mọi người đều hăng hái tiến .

Có thể, em nói đáp ứng được phần nào lòng kỳ vọng của gia đình chứ .

Gắng lên, gắng lên em, cười lên, vui lên để tiến tới .

Đội trưởng 12

MỘT ĐỘI TRƯỞNG

Biết Chia Quyền Hành

Em ơi! Em nên tận niệm rằng khi em là trưởng của một đội, và nằm vào địa vị kẻ chỉ huy không phải em muốn làm gì thì làm, muốn "ra lệnh" gì cũng được, bất chấp cả đến cả việc phải trái, không cần nghĩ gì đến Đội sinh. Nhất là khi đứng trước một đám đông, em lại muốn tỏ ra là TRƯỞNG tỏ ra mình có oai quyền, sai em này, báo em kia, cặp mắt trợn độc lên, môi thì mím lại, hai tay chống nạnh hay chỉ chỉ chỏ chỏ. Ô, oai về quá em nhỉ! Ra về một nhà tướng nhưng em ơi, với cái tác phong điệu khiêu ấy, còn lâu các Đội sinh mới theo em.

Đoàn thể của chúng ta là một đoàn thể giáo dục, có lý - thuyết và phương pháp giáo dục riêng biệt. Cái lý thuyết và phương pháp ấy không phải dựa trên uy quyền hay kỷ luật sắt đá là thực. Đây cho các em phát triển những tính tốt vì thấy đó là tốt; hủy diệt những tính xấu vì tự thấy đó là xấu; gạt lọc tâm lý thanh tịnh vì thấy cần thiết để ở tiện lợi. Độ tuổi Thiếu niên là tuổi bắt đầu chịu ảnh hưởng của hoàn cảnh xã hội. Một trong những trách nhiệm của Đội trưởng là lôi cuốn các đội sinh thực hiện các điều trên bằng **CHÍNH NĂNG HÀNH ĐỘNG CỦA MÌNH**. Một trách nhiệm khác là gây cho các đội sinh ý thức trách nhiệm như em bằng cách giao phó những nhiệm vụ, những công việc để cho các đội sinh hoàn thành. Em cần phải tế nhị, phải khôn khéo khơi nguồn cảm hứng, đẩy lên lòng danh dự để các đội sinh vui vẻ làm việc, hăng say làm việc, thích thú trong công việc chứ không phải vì "LỆNH" của em mà đội sinh phải làm.

Muốn được thế, các em phải chia quyền hành. Đội sinh nào cũng có quyền trong công việc của Đội, và liên đới chịu trách nhiệm với nhau về sự thịnh suy của Đội. Trách nhiệm ấy là trách nhiệm chung chứ không phải của riêng em. Đội trưởng mà thôi vì là "CHUNG" nên lo chung, buồn chung. Vì là chung nên mới kết hợp nhau thành một khối. Vì là chung nên các đội sinh cần thấy người hướng dẫn cho cả i chung ấy là cần thiết, là không thể thiếu và sẵn sàng nghe theo người trách nhiệm về cả chung ấy là Đội trưởng. Em thấy chưa? việc em chia quyền hành có một mặt chỉ đâu mà

những người

tuỳ trung lại, đem về cho em một mối lợi tinh thần lớn lao không xiết kể : Đó là sự quyết tâm của bảy khối óc, của 7 con tim quanh em để bảo vệ danh dự cho Đội .

Em ạ, anh nghĩ rằng khi em "nhậ" bớt quyền hành t h i quyền hành vô hình trung lại trở về với em. Lúc ấy em có đủ cả "oai" và "uy" trong cái quyền ấy .

Các đội sinh phục từng em không những vì cái oai và cái uy của em mà còn là một sự phục tùng tự nguyện vì biết em không phải là độc tài, độc đoán, vì biết em không phải tham quyền cố vị và sâu hết ý thấy em chỉ có một mối lo lắng duy nhất : Sự tiến bộ của Đội .

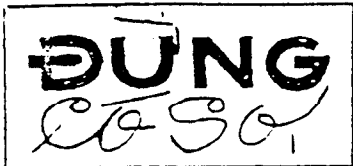
Chưa quyền hành em phải tìm hiểu đội sinh. Phải đi sâu vào trí vào lòng từng đội sinh . Phải gần gũi Đội sinh, phải tìm hiểu những ước vọng, những thói quen, những bận bịu mà đội sinh thường lui tới. Em còn phải biết về gia cảnh, về học lực, về công việc hằng ngày, về giải trí. Em sẽ vô đầu vô tai mà than vãn : "mặt thì giờ quá, em có một vạn việc phải làm, anh ơi !" Phải, phải. Nhưng cái đó đòi hỏi thì giờ, đòi hỏi sự cố gắng, đòi hỏi sự khéo léo nữa. Em hãy kể lại lại đây, anh hỏi nhỏ em câu này : " Em có muốn thành công không hở em ? " .

chiếc đầu tàu

Đội là chiếc tàu có bảy toa, mà em chính là chiếc đầu máy chạy nóng, máy bốc hơi, đẩy đủ đầu máy, đẩy đủ than lửa thì máy chạy hết ga này đến ga khác, đúng giờ đúng giấc. Em nghĩ sao ? có khi nào một chiếc tàu chuyên bánh mì không biết nơi mình sẽ đến, giờ nào mình sẽ đi, đến chỗ nào thì còi huýt, còn bao lâu nữa thì đến đâu câu ? Đội em cũng thế cũng có một vạn việc phải làm, mà việc làm nào cũng phải có đích có hướng, cũng phải có giờ có ngày, cũng phải tiên - liệu những khó khăn trở ngại. Làm cho Đội sinh hoạt có khí chất là công việc của đội trưởng, một công việc lớn lao thu vị, khó nhọc qua các buổi họp, buổi học tập, trại, công tác xã-hội ...

Thấm biến vào hoạt động của Đội một khí chất, một sắc thái

giáo dục, có lợi ích thiết thực cho đội sinh, cho em, cho
Đội đâu phải dễ dàng .

Em sợ rồi đấy chắc. Em bị hoa mắt vì cái công việc quá
lớn lao đang treo ra trước mắt em đó chắc. Em sợ thật, ^{đúng}
rầy phải không? Em sợ thất bại. Thất rồi, anh biết rồi.
Vì quá sợ thất bại nên em nhúc nhích không giậm lăm một
việc gì lớn, không giậm lao đầu vào những thử thách. Em
chỉ bằng lòng với những công tác vừa tầm hay dưới tầm để
đổi lấy sự thành công chắc chắn. Thật đáng trách không ai
trách em thất bại, thất bại không phải là tội lỗi. Đ. à
không phải tội lỗi thì không có gì là xấu hổ cả. Điều
đáng xấu hổ là không lấy thất bại làm một bản đẹp để tiến
bộ, hoặc giậm vì thất bại mà chán nản, mà chùn chùn lùi
bước. Anh nói thân với em: "Thất bại là cần thiết".
Em hãy mạnh dạn mà vạch ra một chương trình hoạt động -
vượt lên chút đỉnh để cho em và toàn đội cố gắng đạt tới
đích. Chỉ có sự cố gắng thường xuyên mọi tầng lớp, mọi
đứng. Cố gắng thường xuyên trên mọi lĩnh vực hoạt động
và nếu em biết nắm đúng cơ hội, biết tổ chức và điều
- khiển có phương pháp, tự luyện cho mình những khả năng và
luyện cho đội sinh những đức tính, thì từng bước từng bước
em sẽ đạt đến đích .

Thêm vào đó, em biết nuôi dưỡng tình thân cho toàn Đội,
hết lòng trung kiên với lý tưởng, một lòng, một dạ với Tổ
chức, lấy công việc của đội làm vui cho chính mình, thì
lộ gì mà em chẳng thành công? Em yên chí đi. Anh bảo đảm
đó .

Còn nữa. Còn đức Phật ngự trên tòa sen và Mực Phật ở tay
em đang nhìn em đó, còn các anh, các chị trưởng đang mỉm
cười với em kia, còn anh đây đang viết cho em đang nói
chuyện với em há chẳng phải là những lực lượng hỗ trợ
tinh thần trên bước đường đời của em há y sao? .

Em còn chần chờ chi nữa mà không đứng dậy, nhìn về phía
trước mà bước đi ...

CHƯƠNG
THỨ
HAI .

TINH-THÂN
PHẬT-TỬ

- ☒ Mục-dịch
- ☒ Châm ngôn
- ☒ Khẩu hiệu
- ☒ Luật
- ☒ Bài Ca chính thức
- ☒ Huy Hiệu
- ☒ Cờ
- ☒ Chào
- ☒ Mùa Lạ

Em biết rồi ! Em biết rồi. Những cái này em thuộc lâu lâu khi đang học Hương thiện. Xin anh nói chuyện khác, bày cho em điều khác ! .

Anh cũng biết rồi. Anh biết là em thuộc lắm rồi, hỏi ế n đầu em sẽ đọc to ro đến đó. Nhưng anh vẫn nói, nói đi nói lại, nói mãi nói hoài. Em nhìn xem, ngọn lửa đang tàn kia chỉ còn có trăng và sao, chỉ còn có em và anh bên ngọn lửa tàn. Các em trong lều đã ngủ hết mà vạn vật thì còn đang thi thãm. Anh cũng muốn thi thãm với em. Anh không muốn nói cho em nghe mà anh muốn truyền vào em sự sống. Những gì anh sắp truyền cho em ở đây, anh mang nguyện ước, đ u ở c truyền vào em như vị Hòa thượng truyền tâm ấn, vì " những gì " ấy là sự sống, một sự sống linh động như nhựa của cây lùn này nở thân cành hoa lá, lùn cho đóm bông kết trái . Nó linh động đến như thế thì tất nhiên nó phải uyển chuyển và tùy trình độ, tùy cương vị mà hấp thụ nhiều hay ít. Anh nhớ trong kinh Pháp Hoa, phẩm " Dược thảo dụ " Đức Phật đã thí dụ pháp của Ngài như một đám mưa lớn xối xuống, khắp nơi đều thấm nhuần. Cây cối lùm rùm, cây lớn, cây nhỏ, cây vưa tùy sức mà hưởng thụ ơn mưa học ấy có sai khác . Phẩm " Định thân Gia-đình Phật-tử " này cũng vậy. Đội sinh hiệu nó và áp dụng nó cách khác, Đội trưởng như em khác hơn, lện đến Huynh-trưởng lại càng khác hơn nữa. Nó đâu có phải cứng nhắc như cành khô cui mục, như nước ao tù bất-động ! Cái biết của em cũng thay đổi và anh nói với em đây là anh nói với Đội trưởng, chứ đâu có nói với đội sinh mà em đây này như đọt phải lứa vậy .

Mục-Dịch

Trước hết là mục đích của Gia-đình Phật-tử. Em phải hiểu mục-dịch, hiểu một cách cặn kẽ vì em phải hướng mọi hoạt-động của em về cái đích ấy. Mục đích để ra phương pháp. Phương pháp không phân lại mục đích. Cái mục đích ấy là gì ?

- Đào luyện Thanh-Thiếu Đông-niên thành Phật-Tử chân
chánh, và

- Góp phần xây-dựng xã-hội theo tinh thần Phật-Giáo .-

Mục đích này thật rộng lớn vô biên. Tuy rộng lớn vô biên nhưng không phải là không thực hiện được. Lớp tuổi nào trình độ nào cũng áp dụng được cả, áp dụng trong phạm vi và khả năng của mình. Phật-Tử chân chính là một Phật Tử đã quy-y Tam-Bảo, giữ giới đã phát nguyện và thực-hành năm hạnh vào đời sống của Đới và của từng cá-phân. Khi đã nội áp dụng vào đời sống hàng ngày có nghĩa là phải đặt đúng tâm mức để thực-hiện. Nếu cứ khăng khăng giải thích những sự việc trên của cao, qua giều không thực-hiện nổi thì cái mục-dịch tốt đẹp trên chỉ tốt đẹp trên lý thuyết. Nó chỉ là lời nói mà không biến thành hành động, cho nên, em nên nhớ rằng càng trưởng thành các em sẽ đạt đến mục đích càng sâu đậm hơn, dưới nhiều khía cạnh hơn. Các bạn cho một Phật-Tử chân-chánh là năm hạnh : Tinh-Tân, Hỷ Mã, Thanh-Tĩnh, Trí-Huệ và Từ-Bi. Anh không giải thích ý nghĩa của năm hạnh ấy mà anh chỉ nhắc nhở em áp-dụng năm hạnh ấy vào đời sống của Đới. Trong lúc áp-dụng cho Đới tức là em đã áp-dụng cho em và cho cả Đới-sinh. ngược lại cũng thế. Khi bắt đầu một hành-dộng, một công-tác, em suy nghĩ xem nên đề cao hạnh gì (đứng hơn mà ôm đồm, quanhiều) để tác động tinh thần và quy hướng vào đó. Trong một công tác xã-hội chẳng hạn, em lấy hạnh "Từ-Bi" và "Tinh-Tân" Từ-Bi để hướng dẫn lòng tình, hướng dẫn cử chỉ và lời nói xứng hợp với lòng thương. Tinh tân để làm việc không một nơi, chẻ ngọn sự giải đãi, dù một nhọc cũng không lùi bước. Khi em đã hiểu ý nghĩa của mỗi hạnh Đới thì sự lựa chọn các hạnh làm tiêu điểm cho công-tác không thể nào sai được. Vừa đưa Đới-sinh dần dần đạt đến mục-dịch, vừa hoan thành công-tác của Đới một cách mau chóng và có ý nghĩa. Đó là anh chưa nói đến sự chính-phục căn tính để kết thiện duyên với quần chúng. Nói nui tên bản đung luôn này cái đích, vừa lợi mình lợi người như thế há : chẳng đáng để cho em đặt hết tâm trí vào đó ư : chúng ta sống là sống "với" sống "trong". Sống với người khác, sống trong xã-hội. Đời sống xã-hội có liên hệ mật thiết với đời sống cá nhân. Những người khác chung quanh ta cũng không phải go đá đối với ta. Em thấy không? như thế có lý nào chúng ta không thể không nghĩ đến người khác, không nghĩ đến xã-hội? nếu xã-hội có liên quan mật thiết với chúng ta thì chúng ta phải tạo cho nó, phải xây-dựng nó trong chiều hướng của mục-dịch chúng ta theo đuổi. một điều nữa anh lại nhắc nhở với em là Đới cũng là một xã hội rồi. Trong lúc nghĩ đến việc xây-dựng xã-hội rộng lớn em đừng quên cái xã-hội nhỏ nhỏ của em đó. Còn nữa. Đào luyện thành Phật-Tử chân chánh và xây-dựng xã-hội theo

tinh thần Phật-giáo không phải là hai mục tiêu đâu nhé. Một mục đích bao trùm cả hai phương diện : Cá nhân và xã hội. Tuy hai, nhưng rốt cuộc lại cũng chỉ là một. Để o luyện cá nhân tốt tức là gián tiếp xây dựng xã hội. Trong lực xây dựng xã hội, cá nhân cũng chịu sự ảnh hưởng. Em đừng nghĩ rằng, tuổi của thiếu niên không có chi ảnh hưởng đến xã hội hết. Tuổi như thế là lắm lắm lớn. Một mắt chào đời đã là phần tử của xã-hội rồi. Hơn nữa tuổi thiếu-niên là tuổi quan trọng, tuổi bắt đầu chịu ảnh hưởng của xã hội. Mà đức tính, một phần lớn là hậu quả của ảnh hưởng ấy. Do đó, tuổi thiếu niên là tuổi cần được sự giáo dục kỹ lưỡng. Đó là môi trường căn bản để thực hiện nền giáo dục của Gia-dinh Phật-tử đúng với mục đích. Trách-nhiệm để thực hiện mục đích Gia-dinh Phật-tử của em đến như thế mà em cứ đẩy đẩy: Em biết rồi, em biết rồi.....

Châm Ngôn

Em nói biết rồi. Anh hỏi xây dựng xã hội theo tinh thần Phật-giáo là tinh thần gì ? Thưa anh, đó là châm ngôn của chúng ta : BI - TRÍ - ĐỨC . Đúng .

Ba chữ ấy nghe thì quá thường tình. Dẫu dẫu cũng thấy, ở đâu cũng nghe đến. Nhưng trí trên hậu hết kinh điển sách báo Phật-giáo. Nó phổ quát đến thế nên mới trở thành châm ngôn. Đã là châm ngôn, nó đeo đẳng ta mãi hoài. Nó thâm biến vào máu vào tủy, nó ăn nhập vào não vào tim để phát hiện ra ý nghĩ, lời nói và hành động. Nó là sinh lực cho em. Thiếu nó, làm sao em điểu khiển Đội một cách đắc lực và có hiệu quả được ? Thiếu nó, làm sao hoạt động của Đội được phong phú, hấp dẫn, sống động ? Em, em nghe anh nói đây. Là Đội Trưởng mà em không lao tâm khổ trí và sự an-lạc của Đội, không hành động theo lẽ phải và không dũng-mạnh đi theo con đường lẽ phải và an lạc ấy thì một trăm phần trăm em trật đường rầy rọt. Do đó, khi bắt tay vào việc, bất cứ một việc gì dù lớn dù nhỏ, là em phải nghĩ đến châm ngôn. Em phải để tâm suy luận cặn kẽ và phải được hướng dẫn bởi cội châm ngôn ấy : Lòng thương chỉ huy, trí tuệ dẫn đường và dũng mãnh để vượt qua mọi chướng ngại .

Thế rồi, trên mọi não tưởng hỗn tạp, châm ngôn là kim chỉ Nam cho em và cho Đội sinh em, với trách vụ Đội-trưởng ,

phải theo dõi hàng ngày. Điều dụng của châm ngôn đối với
Đội-trưởng là thế đó. Nay em, trong động tro tàn con ấp-
u vài mảnh than hồng. Để cho ngọn " lửa châm ngôn " ấp ủ
lòng em, nung nấu lòng em, đốt cháy đầu tàu cho hơi lên
mạnh, cho tiếng còi thêm thanh thót và cho tiếng chuyển-
động thêm ròn rã... Em nghe !

Khẩu Hiệu

Mục đích đó, châm ngôn đó nếu em không luôn luôn phát -
nguyện thực hiện nó qua mọi khó khăn thì cho dù có hô hào
có giải thích đến mấy thì chẳng qua cũng chỉ là những lời
lẽ đầu môi nước bọt mà thôi .

Cương quyết thực hiện phải động viên đến sự cố gắng thường
xuyên. Trong một tiền kiếp xa xưa, Đức Phật Thích-Ca đã
cùng với A Nan Tôn giả đồng thời phát tâm vô thượng Chánh
đẳng Chánh Giác. A Nan chỉ vì ưa hoạt động và nhenhieu
nên chậm đạt được đích. Do em, nhờ chi mà Đức Thích - C a
thành Phật trước ?

- Dạ thưa anh, nhờ trí đức.

- Không .

- Nhờ ân Đức .

- Không .

- Nhờ Đạo đức .

- Cũng không .

- Dạ ... Dạ thưa anh ...

- Nhờ tinh tấn đây . Em thấy chưa, biết rộng nghe nhiều
như Ngài A Nan chưa đủ. Cái chất liệu cần thiết chính là
Tinh tấn . Phải siêng năng cật mẫn từng giờ từng phút
phải chiến đấu với nội tâm và ngoại cảnh để tiến tới (Tấn)
cho tinh thần (Tinh) . Khi lấy bệnh tinh tấn để làm
khẩu hiệu, hẳn nhiên các bậc đàn anh chúng ta muốn g ó i
ghém vào đó nhiều ý nghĩa, muốn đập vào đó nhiều triển -
vọng .

Tinh tấn để thành tựu cuộc đời của mình.

Tinh tấn để giúp ích cho người, cho xã hội .

Khi em điều khiển Đội em hô khẩu hiệu, em lắng tai nghe
và mở mắt nhìn đội sinh của em đáp lời hai chữ tinh -tấn

ra sao ? Tiếng hô có đồng loạt nghiêm hay kéo dài lê thê ? Cử động có nghiêm chỉnh, mắt nhìn tới trước, đã u ngấn lên, hai tay thẳng tắp chạy dài theo đùi chân hay là người đứng xiên xẹo vẹo nghiêng ? Thế là em biết đội - sinh của em có tinh thần hay không rồi. Nếu không tinh - thần thì làm sao mà tập hợp nhanh ? Làm sao đi trại mà không nhân lãnh những việc nặng nhọc, làm sao mà cần đáng những việc lớn, làm sao mà tiến bộ được ? Làm sao... Và là làm sao ... ?

Thế thì, nếu các em thiếu phong độ, em bắt toàn đội hô khẩu hiệu lại với sự trang trọng cần thiết, em bảo: "Chỉ trong tiếng hô khẩu hiệu mà anh em chúng ta thiếu tinh - thần thì làm sao đội ta vượt lên trên đội khác được ?" Đó là một trong muôn ngàn trường hợp cho em dùng khẩu hiệu để khích động sự tiến bộ của Đội sinh. Em cứ mạnh dạn áp dụng đi, rồi em sẽ thấy hiệu quả mà em sẽ đạt được. Đừng qua e dè mà lỡ mất cơ hội đấy !

LUẬT

Luật của Ngành Thiếu cũng là luật của Ngành Thanh và cũng là của Huynh-trưởng nữa. Có năm điều :

1. Phật-tử quy y Phật, Pháp, Tăng và giữ giới đã phát - nguyện .
2. Phật-tử mở rộng lòng thương, tôn trọng sự sống .
3. Phật-tử trau dồi trí tuệ, tôn trọng sự thật .
4. Phật-tử trong sạch từ thể chất đến tinh thần, từ lời nói đến việc làm .
5. Phật-tử sống hy xã để dũng tiến trên đường Đạo .

Ở trại trong buổi lễ Phật nào em cũng đọc. Khi cần, em cho đội đọc trước phiên họp Đội, hay khi khai mạc trại sau bài ca chính thức .

Không những chỉ lúc ấy mà em khuyến bảo các đội sinh nghĩ đến, thực hiện trong đời sống hằng ngày. Không lẽ các em chỉ là Phật-tử khi đến với Đoàn, khi bận động phục, còn ngoài ra là hết Phật-tử ? Bất cứ lúc nào và bất cứ ở đâu: Ở nhà, ở trường, ở nhà, ngoài đường phố, trong công sở Luật là một sức mạnh giúp đỡ em vượt qua mọi sự cám dỗ, ngăn ngừa em khi em sắp phạm vào tội lỗi. Luật còn giúp đỡ em hoạt động tích cực, thành tựu được nhiều việc nếu em biết

nhắc đến đúng lúc. Nếu em tinh tế nhận xét, em sẽ thấy luật phản ánh mục đích một cách rõ rệt vì các điều ấy có công-năng của năm hạnh. Nếu em biết điều dụng của châm ngôn thì việc xử dụng luật làm phương tiện giáo dục cũng chẳng khó-khăn gì, anh chẳng phải nói nhiều với em, Có điều là khi phải giải thích luật cho đội sinh, em nhớ mời anh Đoàn-trưởng một văn đề trọng đại như luật mà em - dù sao sự cách biệt với đội sinh cũng không nhiều lắm - nên anh Đoàn - Trưởng mạnh miệng hơn. Riêng đối với em, đội trưởng, em cần giải-thích luật không bằng lời lẽ mà bằng chính hạnh động của em Giải thích bằng cách đó hay hơn và có hiệu quả hơn .

Châm ngôn - Khẩu hiệu - Luật là những hành tinh quay quanh và làm sáng tỏ ngôi sao Bắc Đẩu " mục đích ". Gặp một trường hợp nào mà em có thể dùng những chiếc bé ấy để đưa các em sang sông ~~là~~ là em nắm lấy cơ hội ngay vì em đi, cơ hội không đến nhiều cho em đâu !

Bài Ca Chính thức

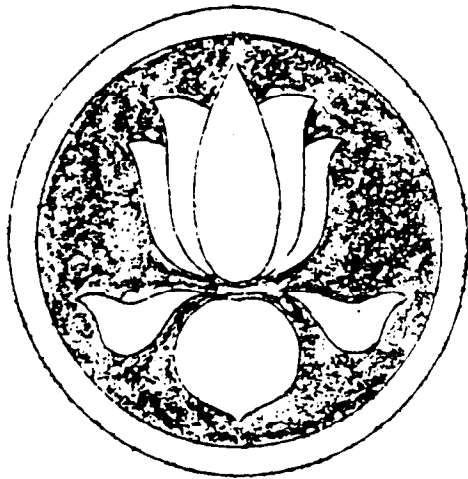
Em muốn anh trao truyền cho em những gì về bài SEN TRẮNG, bài ca chính thức ? những gì ? Nhưng trước hết, anh muốn xem em hát như thế nào; muốn nghe giọng điệu em hát để biết tác dụng của lời ca vào tâm hồn em ra sao; muốn thấy em tập bài hát ấy cho đội sinh trong cách thế gì. Những cái đó quyết định. Và trả lời những câu hỏi ấy cũng là những gì anh muốn trao truyền cho em đó. Anh chỉ gọi lên thôi, Em tự trả lời lấy. Em nên luôn luôn đặt đúng vị trí cho bài ca chính thức. Lời ca có giá trị như một bài kinh nhật tụng. Em hát thăm thăm lại xem, và suy nghĩ từng chữ từng câu :

" Kia xem đóa Sen trắng thơm,
Nghìn hào quang chiếu sáng trên bùn
Hình dung Bốn sư chúng ta
Lòng Từ bi Trí giác vô cùng
Đong thể nguyện một dạ theo Phật
Nguyện sửa mình ngày thêm tinh khiết
Đặng bao giờ được tẩy sen ngát
Toa hương thơm Từ bi tận cùng. "

Phải chăng từng lời, từng chữ đi sâu vào lòng chúng ta và ảnh hưởng đến nếp sống của chúng ta ? Nếu tâm hồn đã chịu sự tác dụng, đương nhiên có phản ứng. Cái chìa khóa là đó. Anh để em tự mở rộng lấy cánh cửa hoạt động qua cái chìa khóa ấy cho em và cho cả đội sinh của em .

đ ộ i t r ư ớ n g 2 2

HUY HIỆU

Bài ca chính thức là bài SEN - TRĂNG, Huy hiệu của Phật tử cũng là Hoa SEN TRĂNG mà cội của Gia đình Phật tử cũng vẫn là SEN TRĂNG. Nói thế để các em nhận ra rằng Hoa Sen là biểu hiệu chính cho Tổ chức chúng ta.

Hoa Sen trắng tám cánh mà chúng ta lấy làm tiêu biểu trình bày cả con đường tu tiến đến mục đích; Ba Cánh dưới là phần căn bản mà thiếu nó đi thì chúng ta sẽ lạc hướng. Đó là P H Á P, P H Á P và T A N G mà chúng ta sẽ nương tựa theo. Từ nơi gốc rễ ấy, nảy nở ra năm nhánh Tri-huệ, Hỷ xả, Tinh tấn, Thanh tịnh và Từ bi, tượng trưng cho các cánh Sen.

Năm cánh trên (từ trái qua phải) *từ ngoài nhìn vào*).

1. Trí huệ
2. Hỷ xả
3. Tinh tấn
4. Thanh tịnh
5. Từ bi

Ba cánh dưới (từ trái qua phải, *từ ngoài nhìn vào*).

1. Pháp
2. Phật
3. Tăng.

Nhìn vào hình vẽ, em hẳn thấy hạnh Tinh tấn ở giữa có liên hệ mật thiết với cuộc đời của Phật, cánh giữa ở dưới. Màu trắng hoa Sen tượng trưng cho ánh sáng, ánh sáng của giác ngộ và của giải thoát.

Màu xanh lá mạ là màu sắc tượng trưng cho sự trẻ trung, cho sự vươn lên, cho tương lai.

Hình tròn tượng trưng cho Đạo Phật viên dung, hoàn toàn vô ngại.

Giải thích như thế, có phải anh muốn " Dạy " cho một bài học về hoa sen không ? Đó không phải là cái đích chính để nói với em. Trong đời Đội trưởng của em em cần nhiều đến tiêu chuẩn của bài học huy hiệu đó. Một phù hiệu, một tên, một khẩu hiệu cho trại, cho một cuộc du ngoạn, cho một cộng tác xã hội hoặc một hoạt động đặc biệt của Đội em, hẳn nhiên em phải giả tâm chọn lựa cho hợp với mục tiêu của hoạt động, nó phải mang một ý nghĩa, nó phải biểu lộ một ước vọng mà tất cả Đội sinh phải hướng đến để thực hiện. Em hãy dựa vào lời giải thích của Anh và nặn óc suy nghĩ thêm. Chính trong lúc hoạt động, trong lúc tìm kiếm em sẽ khám phá thêm những mối mề cần thiết cho em, phù hợp với hoàn cảnh, với địa phương, với tâm tình của các đội sinh hơn.

KS-Hieu

Huy hiệu được phóng đại lên làm phân chính cho kỳ hiệu. Dù kích thước lớn nhỏ có khác nhau tùy các Cấp, nhưng từ Cấp lớn nhất là Ban Hướng-dẫn Trung-ương đến đơn vị nhỏ bé nhất của Tổ chức là Đội Chúng, một sự thống nhất đã được giữ trọn ; Đó là Hoa Sen Trắng trong viên tròn trắng về phía bên phải của lá cờ. Đến nay thì, chẳng còn thấy hoa sen trắng tằm cánh trên nền lục mà chẳng biết đó là Gia-đình Phật-tử .

Này em ! Anh không thể không nhắc lại cho em cái tâm sự của Ban Hướng-dẫn Trung-ương trong số ra mắt tờ Nội-san Sen Trắng của Gia-đình Phật-tử Việt-nam để giúp thêm em ý kiến :

" Trong số ra mắt, điều chúng tôi muốn nói đầu tiên với các Ban là danh hiệu của Nội-san, Hai tiếng SEN TRẮNG về âm thanh cũng như về hình ảnh, có lẽ không khiêu gợi bằng một số danh hiệu khác mà tôi soạn chúng tôi đã nghĩ đến lúc đầu như : Hải Triều, Thế hệ mới, Chánh Kiến ... Nhưng sau một hồi chọn lựa chúng tôi đã đồng ý lấy hai chữ "SEN TRẮNG" làm danh hiệu cho nội-san .

Từ ngày Gia-đình Phật-tử ra đời, hình ảnh Sen trắng là hình ảnh tha thiết nhất; luôn luôn hiện diện trước mắt và trong lòng tất cả chúng ta. Từ vài ba đóa nở lẻ loi trong những hồ cạnh chùa nơi cố đô Huế, ngày nay, sau hai mươi

Sau gần 50

năm chịu đựng bùn nhơ và nắng gió của thời cuộc đảo điên, giống Sen ấy đã được gieo trồng khắp mọi nơi trên đất nước và những đóa " SEN TRẮNG " đã trung trung điệp điệp xuất hiện giữa thị thành, trong đồng ruộng, trên soi đá, trong nước mặn bùn chua... Chúng ướp thắm cuộc đời chúng ta, soi sáng con đường chúng ta, hướng dẫn bao tâm hồn lạc loài sa ngã, xây dựng cho bao lớp tuổi Thanh Thiếu nhi. Nó tất một lời, chúng ta hiện hữu rõ ràng trong cộng đồng dân-tộc và gây ảnh hưởng tốt đẹp không ít trong giới Phật-tử Việt nam, *chúng ta ở đây như là đóa sen trắng ở đời này*."

Hỏi em đội trưởng mà anh đã hết lòng kỳ vọng, em nghe gì, em cảm thấy gì, em học được những gì trước sự lựa chọn của các bậc đàn anh chúng ta? Há đó không phải là một tấm gương thiết thực cho em sao? Há đó không phải là 1 mảnh-lực thúc đẩy em đứng cao lá cờ Sen trắng đó sao? .

CHÀO

Em nhớ lấy điều này, chào là tay em bắt ấn như ấn C á t-tượng mà Đức Phật thường xử dụng khi phóng hào quang và bây giờ em thường thấy ở các tượng Ngai. Em có thấy cái tính-chất quan trọng ấy không? Em đã tự thấy em là con n h à tông rồi đây không? Coi chừng đây. Con nhà Tông, đã khế giống lông mà rồi cũng không giống cánh thì em có t h a y lượng tâm yên ổn chút nào không, khi em đã bắt ấn chào ai? Chào đối với chúng ta không phải chỉ là một lối thực hiện phép xã giao thông thường mà còn là một cách t h e đ e t u y a n lượng tâm. Thiết là trang trọng. Đội sinh của em có cảm-nhận được sự trang trọng ấy không? Nếu không thì cũng chỉ là may mọc .

Anh kể cho em nghe câu chuyện này để em thấy một khía cạnh khác. Bữa ấy, anh trình diện đội với đoàn. Anh mới làm đội trưởng khoảng một tháng. Hồ xong khẩu hiệu đội, anh bước tới trước ba bước, chào anh đoàn-trưởng. Anh đoàn trưởng chào lại nhưng để tay hơi lâu, còn anh đưa tay bắt ấn xong là bỏ xuống liền. Mặt anh đoàn trưởng xạm lại, nghiêm nghị hơn thường lệ nhưng anh không nói gì. Cái cử chỉ ấy là m cho anh e ngại, ấy này suốt cả một buổi sinh hoạt. Sau khi tan bưng, các đội sinh đã về hết, anh đoàn trưởng cũng về với anh. Tới gần chỗ chia tay, anh nhỏ nhẹ: " Em n i, hồi này anh không muốn nhận xét em trước đoàn vì em làm Đ o i trưởng chưa được bao lâu nhưng em đã cố gắng nhiều. A i l a i chào Huỳnh-trưởng mà lại buông tay chào trước Huỳnh-trưởng. Khách bưng quan sẽ phê phán em là thiếu lịch sự đây". Nói

xong anh cười xí xóa huề hòa, nhưng anh tâm cho đến già đây ! Thế rồi, càng lâu nghĩ càng thấm thía, nhất là lời xử sự của anh đoàn trưởng. Mà lạ ! Lời xử sự của anh đoàn trưởng không lúc nào giống lúc nào làm cho anh không biết làm sao mà đoán trước được ! Lại nữa, anh mang mang thấy rằng mọi hành động của anh đoàn trưởng đều có dụng ý nhưng anh ta không muốn nói ra đây thôi, nếu các đội trưởng mà khôn hơn thì được cái lợi lộc ấy rồi tuy trường hợp, tùy thời mà áp dụng lại đối với đội sinh đó thôi .

Thật là muôn màu muôn sắc em nhỉ !

MÀU LAM

Trong cái phần tinh thần chung này, không thể không nhắc đến màu lam, cái màu hiền dịu, cái màu hoa hợp, Hòa hợp với ruộng đồng thôn dã; hòa hợp với núi cao biển rộng và làm dịu lại cái chói chan của thị thành hoa lệ. Màu lam còn tượng trưng cho cõi lòng sẵn sàng rộng mở mà hòa đồng với mọi tư tưởng của dân tộc Việt. "Hòa" mà không "hóa", Hòa mà vẫn giữ cái bản sắc đặc thù của mình. Với bao nhiêu sự hòa hợp của sắc lẫn tâm, màu lam tượng trưng cho lục hòa, một nguyên tắc sống chung cho một tập thể, mà đội cũng là tập thể của xã hội. Thiếu tinh thần lục hòa, đội của em sẽ nghênh ngang lục đục, mỗi em đội sinh nhìn một chiều một hướng. Trong danh xuôi, kèn thổi được thì làm sao mà tiến bộ được, hở em ? Chiếc áo màu lam của chúng ta này có thể dùng làm một phương thuốc chữa được cái bệnh ấy .

Em nhỉ, nếu người ta nhìn vào chiếc y vàng người ta biết đó là Tăng Ni Phật-giáo, thì gặp áo lam người ta không ngại ngần bảo đó là Gia-đình Phật-tử. Có lúc người ta đã gọi Gia-đình Phật-tử là đoàn thể áo lam. Nó phổ biến đến độ đồng hóa danh hiệu của tổ chức với màu áo :

Đến đây, anh nhớ đến câu chuyện con Kiên-Thệ, con sư tử trọng pháp. Con sư tử có một sức mạnh vô song, nhưng ai mê nghe vị Bích chi Phật thuyết pháp trong một khư rừng. Một ông thợ săn gian manh bèn giả dạng vị Bích Chi Phật khoác y vàng, mang bình bát, nhân một lần vắng mặt của vị ấy, giấu cung tên vào y mưu toan giết con sư tử. Ba mũi tên bắn ra, ba lần con sư tử chồm lên định nghiền nát tên thợ săn lợi dụng hèn nhát, nhưng khi chạm đến chiếc y vàng tượng trưng cho sắc phục của Chư Phật, con Kiên-thệ tha chịu chết còn hơn phạm vào cái màu sắc thiêng liêng ấy. Em ơi ! Một con sư tử mà biết tôn trọng sắc áo đến như thế, huống gì chúng ta ? lại làm hoen ố màu áo lam bất diệt của Gia-đình Phật-tử, phải không ? em nhỉ !

CHƯƠNG
THỨ
BA

**UÔNG NƯỚC
NHỎ NGUỒN**

- ☒ Truyền thống Dân-tộc và Đạo-pháp
- ☒ Nguồn gốc và tiến triển Gia-định
Phật-tử Việt-nam .
- ☒ Hệ thống Tổ chức .
- ☒ Phân biệt thứ bậc các Anh cáoOhị
của em .

Truyền thống dân-tộc và đạo pháp
nguồn gốc và sự tiến triển của
Gia-đình Phật-tử Việt-nam .....

"Từ vài ba đóa Sen nở lẻ loi trong những
hồ cạnh chùa nơi cố đô Huế, ngày nay, sau
hơn 20 năm chịu đựng bùn nhơ và nắng gió
của thời cuộc đảo điên, giống Sen ấy đã
được gieo trồng khắp nơi trên đất nước và
những đóa 'SEN TRẮNG' đã trùng trùng điệp
điệp xuất hiện giữa thị thành, trong đòng
ruộng, trên sỏi đá, trong nước mặn b ừ n
chua ... " (●)

Không một câu tóm lược nào đầy đủ và ý nhị hơn câu đó về
cái nguồn gốc và sự tiến triển của Gia-đình Phật-tử Việt-
Nam qua bao nhiêu sóng gió dồn dập của thời cuộc đảo điên.
Mồ hôi, nước mắt và cả máu của đoàn viên đã chan hòa trong
suốt quãng đời ấy để làm nên ngày hôm nay .

Em đừng tưởng rằng, cái thành quả mà chúng ta thu hoạch
được không phải chỉ là cái kết quả của một sự cố gắng của
hơn 20 năm đâu ! Nó bắt nguồn từ mạch sống dân tộc :

" Trước tiên, chúng tôi nghĩ rằng đó là do truyền
thống bất khuất của dân tộc : Càng bị đàn áp lại càng vươn
lên mạnh, càng gặp gian lao khổ cực lại càng hăng chí tiến
thủ. Lịch sử của đất nước đã luôn luôn chứng minh như vậy

Thứ đến, đó là do tinh thần trung kiên của người
con áo lam đối với Gia-đình Phật-tử. Dù gặp hoàn cảnh nào
sáng sủa hay đen tối họ vẫn không quên lý tưởng mà họ vẫn
tôn thờ ... "

(Diễn văn khai mạc Đại-hội Huỳnh-trưởng GDPT.
toàn quốc ngày 29.07.1967 tại Sài Gòn) .

Đó là một sự thật em cần phải ý thức đến, cần suy nghiệm
kỹ càng. Các em đội trưởng bây giờ đã lớn rồi, đã học lịch
sử đất nước, đã biết phân đoán và nên tìm hiểu để p h a n

(●) Lời nói đầu Nội san SEN TRẮNG số 1 năm 1969

đ ộ i t r ư ớ n g 2 8

đoạn. Sách vở, báo chí, tài liệu - Nhờ kỹ thuật ấn loát tiên bộ - đã xuất bản nhiều, nên em có nhiều phương tiện để tìm hiểu, học hỏi thêm. Anh không muốn dọn cho em những món ăn đã sẵn rồi, chỉ tổ làm cho em lười đi thôi. Anh chỉ nói đại cương.

Trước tiên, thiết tưởng anh cần nói với em cái truyền thống của dân tộc và đạo pháp. Cái truyền thống ấy không phải chỉ ngày một ngày hai mà tạo nên được. Nó phải chịu sự đào thải của thời gian để chỉ lọc lại những gì tinh túy nhất, đặc thù nhất và hợp với tâm tính của dân tộc nhất. Phật giáo Việt-nam đã góp phần quan trọng vào cái truyền thống Việt-nam ấy. Đạo Phật đã du nhập vào đất nước ta từ thế kỷ thứ hai với nhiều đoàn truyền giáo khác nhau. Đến đời Đinh thì Phật-giáo đã được nhân làm quốc-giáo. Qua nhà Tiền Lê, các Tăng sĩ được biết đãi và vua Lê Đại-Hành thường cung thỉnh vị Tăng thống vào triều để bàn hỏi việc nước. Đứng qua nhà Lý, nhà Trần thì Phật-giáo cực thịnh. Không phải thịnh ở quyền lực thế tục không phải thịnh vì được vua chúa sủng mộ, mà thịnh vì sự đóng góp của Phật giáo vào ý thức hệ của dân tộc. Thịnh vì trên mọi lĩnh vực sinh hoạt của quốc gia : Đạo đức, Văn hóa, nghệ thuật, chính trị, ngoại giao, học thuật v.v... Phật giáo để lại những di sản khôn thể xóa nhòa. Những nhà sư như Vạn Hạnh, Khuông Việt là những quốc sư danh tiếng. Những pháp sư như Đỗ Thuận, Ngô Chân Lưu qua thật là những nhà ngoại giao đại tài làm rạng rỡ danh dự quốc gia : những nhà vua như Lý Thái Tổ, Lý Thái Tông, Lý Nhân Tông, Trần Nhân Tông, đã là những quốc vương đem lại thịnh vượng cho nước nhà ; những Thăng Long thành chùa một cột, chuông Quy Điền, Tháp bảo thiêu, pho tượng Quỳnh lập, kinh Phổ Minh cực thật là những tác phẩm nghệ thuật phản ánh nền văn minh Việt-nam; những cư sĩ như Trần Hưng Đạo, như Huệ Trung Thượng Sĩ, Lý Thường Kiệt vừa là những nhà truyền giáo, vừa là những nhà văn-hóa, vừa là những nhà quân sự cứu nước cứu dân còn sống mãi với sử xanh... Căn bản chúng ta được tầm gọi trong cái bầu không khí đầy cả đạo vị, ảnh hưởng vào đời sống hàng ngày để biến thành dân tộc tinh và sức mạnh tinh thần kháng hữu-hiệu với những cuộc xâm lăng tàn bạo nhất trong thời. Kể từ nhà Hồ trở đi (1400), do sự cố chấp của các Nho sĩ, do các chế độ cũ nghiệp nên các Tăng sĩ không còn đóng vai trò lãnh đạo, nhưng ảnh hưởng của Phật-giáo vẫn đậm sâu gốc rễ vào quần chúng.

Cho đến triều Nguyễn, nhất là dưới thời Pháp thuộc, Phật giáo cùng với dân tộc chịu nhiều nỗi gian lao, đè nén. Em biết không, chỉ những gì của thực dân đem đến mới

được thực dân ủng hộ, các những tổ chức có tính chất quốc gia dưới dân tộc tinh đều là đối tượng tiêu diệt của thực dân. Trước sự chèn ép, đàn áp ấy, Phật-giáo cũng chung số phận với các phong trào yêu nước. Ấy chết, sao mà em lại để ngầu lên thế? Sao tay em lại nắm chặt lại thế? Em bình tĩnh nghe anh nói tiếp. Cuộc khởi nghĩa Yên-Bay thất bại, chận đứt giai đoạn đánh độc lập bằng quân sự. Tinh-thần Nho sĩ bại hoại trước sự tấn công mãnh liệt của súng ống Tây phương nên tinh chất lãnh đạo quân chung tan rã, suy sụp.

Chính trong những năm ấy, hưởng ứng cuộc tân vận động chấn hưng Phật giáo thế giới của Thái Hư Đại sư, phong trào phục hưng Phật-giáo Việt-nam cũng được đẩy mạnh với các hội Phật học, các tổ chức giáo hội Tăng gia. Ở Nam, có Nam kỳ nghiên cứu Phật học hội (1931), Lương xuyên Phật học hội (1932) Hội Phật-học Nam Việt (1932), ở Trung có An Nam Phật học hội (1932) và ở Bắc có Hội Việt-nam Phật-giáo (1934). Bên cạnh các hội cư sĩ này, là các giáo-hội Tăng gia. Các hội Phật-học đều có báo chí, có cơ quan hoằng pháp và các Phật học đường, Phật học viện, có nội quy điều lệ và có sự quản trị riêng. Chính sách "chia để trị" của thực dân đã đặt những mốc giới cho ba kỳ Trung Nam Bắc mà Phật giáo là nạn nhân của cảnh riêng rẽ ấy.

Năm 1940, đánh dấu một biến chuyển quan trọng đối với chúng ta. Do sáng kiến của Cư sĩ Tân Minh Lê Đình Thân, Đoàn Phật học Đức dục được thành lập, quy tụ nhiều thanh niên trí thức ưu tú để nghiên cứu và thực hành giáo lý của Đức Phật. Dân dần phạm vi hoạt động mở rộng. Gia đình Phật hóa phổ r a đời. Mọi bắt đầu ben vào lòng đất, thì những sóng gió thời cuộc nổi lên: Phật giáo chánh Pháp, rồi cuộc cách mạng tháng tám năm 1945 đã lay động mọi cơ cấu tổ chức đến tận gốc rễ, đưa toàn dân vào một sinh hoạt mới. Sau đó hơn một năm, Pháp lại đổ bộ lên Việt-nam, Chiến tranh Việt Pháp đại bùng nổ. Lòng mạc Việt-nam bốc lửa. Công cuộc kháng chiến thu hút một số lớn Thanh-niên. Dân chúng thành thị kéo nhau lũ lượt tản cư. Năm 1947, sau khi hồi cư, các anh chị nung nấu lại phong trào mặc dù rất nhiều người vắng mặt. Gia đình Phật hóa phổ lại bắt đầu xuất hiện. Những đóa Sen lẻ loi đầu tiên là Hương-Thiện, Gia-Thiện lôi kéo các đóa Sen khác. Có công nhất là anh Võ Đình Cường và anh Đình - Văn Nam (tức Thượng Tọa Minh Châu, Viện trưởng Viện Đại-học Vạn Hạnh hiện tại). Anh võ Đình Cường được cử ra hướng dân phong trào.

Sau đó một năm, phong trào lan ra miền Bắc và được hoan nghênh, Gia đình Minh-Tâm và Liên hoa là hai Gia đình đầu tiên của Bắc Việt .

Khi hội Phật-Học ra đời, các gia-đình cũng bắt đầu hiện diện ở Miền-Nam .

Trên ba phần đất nước Việt-Nam, nằm trong sinh-hoạt của tập đoàn cư-sĩ, những đóa sen đâm chồi nở nhụy.

Năm 1951, một hội-nghị Huỳnh-Trưởng đầu tiên được triệu u tập tại Tổ-Đình Từ-Đám Huế trong những ngày 24, 25 và 26 tháng 4, gồm có đại biểu của 8 tỉnh Miền-Trung và đại diện Gia-đình Miền-Bắc. Đặc điểm của Hội-nghị này là danh-hiệu Gia-Đình Phật-Tử thay thế gia-đình Phật-hoá p Phổ . Ban nội-quy trình cũng được vạch ra làm cơ sở cho công cuộc thống nhất sau này .

Vào dịp Phật-Đản năm 1951 này, một Đại-Hội Phật-Giáo Thống-Nhất của sáu tập-đoàn Tăng già và cư-sĩ thuộc các Phần đã họp tại Từ-Đám. Ban Quản-trị Trung-Ương của TỔNG HỘI PHẬT-GIÁO VIỆT-NAM được thành lập, trụ sở trước đặt tại Huế, sau dời vào Sài-Gòn.

Tháng I năm 1953, một Đại-Hội Huỳnh-Trưởng thứ hai lại được triệu tập tại Huế vào những ngày 01, 2, 3 và 4 có đầy đủ Đại-Điểu của ba phần. Mục tiêu của Hội-nghị là cải thiện đời sống của Gia-Đình Phật-Tử và vạch chương trình tu học cho các ngành .

Tuy phải nằm trong các tập-đoàn cư-sĩ các Phần, tuy mỗi phần có một ban hướng-dẫn riêng nhưng ý niệm thống-nhất đã mạnh mẽ từ khi mới khởi đầu và mỗi lần hội-nghị là một dịp để bộc lộ.

Chiến-tranh Việt Pháp chấm dứt bằng cuộc chia đôi đất nước. Giòng sông Bến-Hai cũng đã vô tình làm cách nặt một số đồng anh chị và bạn bè áo lam chúng ta từ vỹ tuyến 17 trở ra. Và cũng từ đây, ảnh hưởng của Mỹ-Quốc bắt đầu đè nặng-lên Miền-Nam .

Hai năm sau, vào những ngày 31 tháng 7, 01, 02 và 03/8/1955, Đại-Hội lần thứ 3 họp tại chùa Linh-Sơn Đa-Lạt với sự tham dự của một số đồng đại-biểu Nam-Việt. Đại biểu Miền-Bắc vắng mặt vì nạn phân chia. Hội-nghị này đánh dấu một bước tiến quan-trọng : Ban về hoạt-động Gia-Đình Phật-Tử đang lan rộng tại thôn quê và sang định nội-quy chế Huỳnh-Trưởng cùng với hình thức của Đại-Chung. Đan

Năm 1960, một trại họp bạn ngành thiêu toàn-quốc được dự định tại Nha-Trang mang tên là Vạn-Hạnh đang xúc tiến mạnh dưới sự bảo trợ của Thượng-Toạ Thích-Thiện Minh, Ủy-Viện Thanh-Niên Phật-Tử trong ban quản-trị Tổng Hội Phật-Giáo Việt-Nam, được sự hưởng ứng nồng nhiệt của

Gia-đình Phật-Tử toàn quốc gần đến ngày thực hiện thì bị chính-quyền không cho phép tổ-chức.

Qua năm sau, 1961, một Đại-Hội Huynh-Trưởng toàn quốc được triệu tập tại Chùa Mã-Lợi Sài-Gòn với đầy đủ đại biểu của Trung, Nam và Bắc (hội Phật-Giáo Bắc-Việt tại Miền-Nam), trong những ngày 26, 27, 28 tháng 12. Hội-Nghị đã thống nhất nội-quy, quy-chế Huynh-Trưởng và ban Hướng Dẫn Trung-Ưng Gia-Đình Phật-Tử Việt-Nam được bầu lên do Lãnh Võ-Đình-Cường làm Trưởng-Ban.

Đến cuộc vận động đòi bình đẳng tôn-giáo và công bình xã hội bùng nổ tại Huế, lan rộng khắp toàn quốc làm cho thế-giới kinh phục, nhất là từ khi Hoà-Thượng QUẢNG-ĐỨC tự thiêu. Em đã nghe nói đến kỳ thị tôn-Giáo, Em đã nghe nói đến đàn áp, Vụ cơ Phật-Giáo 1963 là một giọt nước làm tràn bể nước uất hận chứa từ một thế kỷ, chỉ trong thời-trị vì của Ông Ngô-Đình-Diệm, Phật Giáo đã chịu một sự khùng bỏ trắng trợn. Riêng về Gia-Đình Phật Tử, Huynh-Trưởng Phan-Duy-Trinh bị tàn sát dã man tại Huế năm 1955, sau khi đến toàn lực góp phần tổ-chức nước Xá Lợi, nhiều Huynh-Trưởng bị cưỡng bách qua tôn-giáo khác bị bắt bớ. Nhiều nơi sinh-hoạt gia-đình bị trở-ngồi nhưng tất cả những sự đe dọa ấy không làm sờn lòng một ai cho nên khi cuộc vận động khởi xướng, Gia-Đình Phật-Tử đã có mặt ngay từ những giờ phút đầu và đã đóng góp xương máu không ít. Em Đặng-Văn-Công, Oanh-Vũ là một trong TAM Phật-Tử bị tàn sát tại Đài-Phật-Thanh Huế. Nhiều Huynh Trưởng và Đoàn-sinh khắp toàn-quốc, bị đánh đập tra tấn bị lựu đạn a-xít mang cả tật nguyên cho đến ngày nay. Thiệu-Nữ Quách-Thị-Trang đã bị bắn chết trong khi phản đối việc tàn công Chùa chiền và cơ sở Phật-Giáo ngày 20 tháng 8.

Cho đến ngày 01/11/1963 cuộc cách-mạng của Quân và dân lật đổ chế độ Ngô-Đình-Diệm, đưa Phật-Giáo qua một giai đoạn mới.

Trước khi bước qua giai đoạn mới, anh thấy cần phải nói rõ cho em biết những hội-nghị trên đây đều là những cuộc họp có tính chất toàn quốc. Tại các phân, có các hội-nghị, các cuộc họp ban địa-phương để giải quyết các khó khăn, để vạch định chương-trình hay bầu Ban Hướng-Dẫn tại Phẩm

Anh vừa nói nói một giai-đoạn mới : Đó chính là sự thống nhất toàn vẹn của Phật-Giáo dưới danh hiệu: "GIÁO - HỘI PHẬT-GIÁO VIỆT-NAM THỐNG-NHẤT". Kết hợp không những sáu tập đoàn, Phật-Giáo của ba phân vào một tổ-chức duy nhất mà còn cả các giáo phái khác như Phật-Giáo Nam-TÔNG Giáo phái THERAVADA, Thiên-Định Đạo-Trang v.v... Lãnh Đạo

Giáo-hội có hai Viện: Viện Tăng Thống và Viện Hóa Đạo .
Gia-đình Phật-tử là một vụ trong Tổng vụ Thanh-niên. Trg
biên ca thống nhất ấy, Gia-đình Phật-tử đã nắm lấy hội
thống nhất thật sự: Một Đại-hội Huynh-trưởng Gia-đình PT
toàn quốc đã được triệu tập vào các ngày 28 - 29 và 30
tháng 6 năm 1964 tại Sài Gòn với 180 đại biểu đại diện
cho 58 tỉnh Giáo-hội Trung, Nam và Miền Vĩnh Nghiêm (Bắc
Việt tại Miền Nam). Ý chí thống nhất đã được vun xới từ
lâu nên sự thể hiện thống nhất chẳng gặp phải trở ngại
hay những thay đổi nào đáng kể. Hội nghị đặt dưới sự chủ
tọa của Thượng tọa Thích-Thiện Minh, Tổng vụ Trưởng Tổng
vụ Thanh-niên đã hoàn thành sứ mệnh của nó: Thể hiện sự
thống nhất toàn diện. Anh Võ-Đình-Cường lại được hội
nghị đồng thanh công cử lãnh đạo phong trào. Nếu em thập
thò nhìn vào hội nghị em sẽ thấy rõ " Những đóa Sen trắng
đã trùng trùng điệp điệp xuất hiện giữa thị thành, trong
đồng ruộng, trên sỏi đá, trong nước nặn bún chua ... "

Năm 1965 đến với chúng ta với Nữ Huynh-trưởng Đào-thị -
Yến Phi tự thiêu tại Nha-trang trong một cuộc vận động
ngăn ngại khác của Giáo-hội để phản đối chính phủ đương
thời; và cuộc hội-thảo Huynh-trưởng toàn quốc tại chùa
Được sư Sài-gòn trong những ngày 23-24-25 tháng 7 đã
đuyệt xét lại toàn bộ chương trình tu học và huấn luyện
các cấp, thành thị và thôn quê .

Năm 1966 trở đi là những năm đau thương. Như em đã biết
Phật-giáo và dân tộc có nhiều liên hệ ràng buộc mật
thiết từ ngàn xưa. Dân tộc chìm ngập trong đau thương,
trong máu lửa kinh hoàng, trong bất công và sa đọa thì
Phật-giáo không thể ngồi yên. Do đó, một cuộc vận động
quốc hội lập hiến đặt nền tảng cho dân chủ và tự do, đại
hội chủ quyền quốc gia để nối tiếp truyền thống bất khuất
của dân tộc, kêu gọi hòa bình để đem lại an lạc cho toàn
dân từ tháng 3/66 chưa kết thúc thì lại phải đương đầu
với chính sách phân hóa nội bộ và sắc luật 23/67 là
nguyên nhân. Trong cuộc vận động chưa hoàn thành và
trường kỳ này, Phật-giáo đã bị nhiều mũi tên ác liệt. Sự
hy sinh cũng không ken phân đau đớn về Gia-đình Phật-tử

" Hơn một năm nay, từ pháp nạn 1966, nạn đói
khổ nhục chung của đất nước và của Giáo-hội,
Gia-đình Phật-tử chúng tôi ở tại Trung - ương
cũng như ở trên toàn quốc đã phải chịu đựng
nhiều nỗi gian lao, tang tóc trong nội bộ
mình : Một số anh chị em Huynh-trưởng và Đoàn
sinh đã hy sinh thân mạng hay bị giam giữ lưu
đày, một số khác bị bắt đi quân dịch mặc dù

chưa đến kỳ hạn, một số khác trong giới công chức hay quân nhân bị cách chức hay thuyên chuyển đến những nơi rừng thiêng nước độc. Đau đớn nhất là trụ sở của Ban Hướng-dẫn Trung-ương ở đường Hiền Vương đã bị chiếm giữ, một số tài liệu quý báu cất giữ từ 20 năm nay đã bị lấy mất ... " .

Đó là lời của anh Trưởng-Ban Hướng-dẫn Trung-ương trong lễ khai mạc Đại-hội Huynh-trưởng Gia-đình Phật-tử toàn-quốc trong những ngày 29-30-31 tháng 07 và 1 tháng 8 năm 1967 tại Sài Gòn .

Trong mùa Pháp nạn này, nhiều bạn bè đã vĩnh biệt chúng ta ! Huynh-trưởng Nguyễn-Đại-Thức đã bị bắn chết tại Huế, Thiệu nữ Nguyễn thị Văn tự thiêu tại Huế, Thiệu nữ Đào-thị Tuyết tự thiêu tại Sài Gòn. Họ có mất đi chăng ? Hẳn là không, Anh hồn của họ ngự trị trong lòng chúng ta . Chẳng thế mà giữa muôn vạn khó khăn của pháp nạn, Đại-Hội đã quy tụ các đại biểu của hầu hết các tỉnh. Đặc biệt hơn nữa là đại-hội còn đặt những nguyên tắc học tập cho Gia đình Phật-tử .

- Gây ý thức gắn liền đạo pháp và dân tộc : Đào tạo con người Phật giáo và con người Việt-nam. Dung hòa đạo pháp và dân tộc .

- Giữ truyền thống dân tộc : Khai phóng, sáng - tạo nhưng không hướng ngoại, mất gốc .

Các nguyên tắc này em cũng phải ý thức đến vì là đệ tử em cũng phải áp dụng nó trong phạm vi và khả năng của em

Đầu năm 1968, tờ " SEN TRẮNG " ra đời và được niềm nở đón nhận khắp toàn quốc .

Về, ngày mai, ngày mai sẽ ra sao ? Chúng ta sẽ đi đến đâu quê khú và hiện tại bảo đảm cho tương lai. Quê khú em đã biết. Hiện tại thì em đang sống và đang có trách-nhiệm . Tương lai nằm trong tay chúng ta, trong đó có em. Anh biết, em chưa được hỏi lòng lẫn vì những điều anh nói với em qua gián lược mà em thì muốn biết nhiều hơn, nhất là cái tình thần chứa đựng trong đó, phải không ? Tình thần không thể diễn tả được mà em chỉ có thể cảm, nhập thôi. Em tự hỏi lại lòng em, tự kiểm soát lại tình cảm của em, những gì em muốn sẽ đến với em :

Rồi đây, khi em bước lên cấp Huynh-trưởng, em sẽ nhận thêm nhiều điều nữa. Bây giờ thì anh không thể nói nhiều

hơn được, vì phạm vi của em dừng lại ngang đó. Em chỉ nên tâm niệm rằng nếu dân tộc ta không được un đúc bởi một truyền thống tốt đẹp thì làm sao giữ được đất nước trải qua mấy cuộc xâm lăng? Nếu Huỳnh-trưởng và đoàn sinh không được thừa hưởng cái truyền thống tốt đẹp của dân tộc và đạo pháp, không nuôi dưỡng và phát huy thì làm sao mà vượt được những chông gai hiểm trở đã, đang và sẽ còn vây bọc lấy chúng ta ?

Anh sưu tập lại đây bài báo để các em có thêm ý niệm về nguyện ước thống nhất gia-đình Phật tử Việt-nam : Trong nghị san của Ban Hướng-dẫn Trung-Phần : " Hãy tiến tới thống nhất Gia-đình Phật-tử " .

" Năm 1951, vào mùa Phật-đản, mùa sen nở lời hiệu triệu thiết tha xuất phát từ con tim và khối óc được loan truyền :

Ở nước ta, xưa nay, tùy duyên mỗi địa phương Phật giáo tổ chức riêng biệt, nhưng vì tình thế hiện tại, chúng ta không thể rời nhau mà cần phải thống nhất lại thành một đoàn thể lớn mạnh để vì lợi ích truyền bá chánh pháp được nhiều bề thuận lợi.."

Phật giáo đâu có biên cương ?

Lòng người cũng không biên giới,

" Hoàn cảnh chính trị đã đẩy những làn nước ngăn chặn, khép kín giao hòa. Con người Phật-giáo vốn sẵn sàng dòng máu hòa hợp, chỉ đợi thời cơ thuận tiện để kéo sơn gấn bó, nên khi ước nguyện thống nhất của các Đại-diện Phật-giáo toàn quốc được phơi bày trong lời hiệu-triệu (10.04.1951), thì chưa đầy một tháng sau (06.05.1951), 51 Đại-biểu của các tập đoàn Phật-giáo Trung Nam B á c kéo về ngôi chùa lịch sử TỬ-DÀM, xứ hoa sen, đặt những viên đá đầu tiên cho tòa nhà thống nhất .

Từ thành thị đến thôn quê, muôn quả tim cùng nhịp muôn cặp mắt đều hướng về Tử-Dàm, -thủ đô Phật - giáo lo âu hồi hộp ...

Như những giòng máu chảy về quả tim, thu hút không khí trong lành để lại đi nuôi dưỡng thân thể, các đoàn đại biểu sau 4 ngày hội nghị lại trở về để truyền báo :

" Hỡi toàn thể Phật-tử Việt-nam ! Chúng ta hãy san phẳng những bình thục, sai biệt cùng chung sức chung lòng để làm

tròn sứ mệnh kiến tạo Hòa-bình, gây mạn
an lạc và nêu cao ngọn đuốc tri tuệ của
Đức Thế tôn " .

Sinh khí bùng dậy trong đôi mắt, trên nét mặt,
trong câu ca tiếng hát...

Rộn rã nhất là Gia-đình Phật-tử...

Cũng năm " 1951 lịch sử ", Cũng tại ngôi chùa
" Từ Đàm lịch sử ", trong những ngày 24 và 26
tháng 04 (sau lời hiệu triệu 2 tuần) các Đại
biểu Gia-đình Phật-tử Trung Bắc đã mở rộng phong
trào bằng cách lấy danh hiệu " Gia-đình Phật tử
thay thế Gia-đình Phật hóa Phổ " . Ban Nội Quy
trình được vạch ra để thống nhất tinh thần Hình
thức tổ chức! Đầu năm 1953, một hội-nghị Gia -
đình Phật-tử khác (cũng cả Bắc Nam Trung và cũng
ở tại Từ-Đàm) vạch chương trình học tập các Cấp
... Năm 1955, tại Đà-lạt, quy chế Huỳnh-trưởng-
Gia-đình Phật-tử được thảo luận sôi nổi giữa Hội
nghị Trung-Nam. (Đại diện Miền Bắc vắng mặt vì
thời thế). Một bản kiến nghị dâng lên ban Quận
trị Trung ương biểu lộ lòng thiết tha thống nhất
của Gia-đình Phật-tử.

Từ đó những cuộc trao đổi riêng tư, những thỏa
thuận trong những lần hội nghị của các Tập
đoàn đem lại một hội nghị toàn quốc ban chánh -
thức tại Nha-trang trong những ngày đầu xuân Canh
Tý. Trại Vạn Hạnh, bước đầu của sự thống nhất
đang gieo một nguồn sống mạnh liệt trong hàng
Phật-tử toàn quốc, lại bị đứt ngang; một sự uất
nghẹn khó tả đè nặng lên tâm hồn .

Mười năm qua...

Hôm nay, Phật-đân lại trở về, mang theo ngày kỷ
niệm thống nhất Phật-giáo Việt-nam. Hai cái mừng
còn dập bắt diệt.

Văng vẳng bên tai lời kêu gọi " Hãy san phẳng
những hình thức sai biệt " ... Để đi đến sự thống
nhất toàn vẹn .

Thì đây, màu Lam đã là màu duy nhất...

Từ cái mũ đến đôi giày, từ chiếc huy hiệu đến lá
cờ; Bắc Nam Trung đã cùng chung một thể thức...

Ba chị Trưởng ba miền đứng cạnh nhau, khó mà phân biệt được Bắc Nam Trung trên phục sức, sắc áo.

Dù thành, bại, nên, hư; qua 10 năm, ý chí "Hợp đồng nhất" vẫn vững vọt lấy Gia-đình Phật-tử và có tạo nên điều kiện để thống nhất.

Với từng ấy cố gắng trong 10 năm, sao ngày hôm nay lại chưa có một Ban Hướng-dẫn Trung-ương? Cái gì đây đã làm bành xe thống nhất chậm tiến? Ban Hướng-dẫn trong Ban quản trị Trung-ương có Thượng Tọa Ủy viện Thanh-niên Phật-tử, nhưng vị này mới lên khế phải chỉ để lo cho Gia-đình Phật-tử mà còn lo chung cho các phong trào Thanh-niên Phật-giáo khác nữa. Điều kiện tập đoàn để đi đến thống nhất toàn vẹn... Gia-đình Phật-tử dẫu là ngành ngang trong các tập đoàn ấy, nhưng nếu xét kỹ hình thức và nội dung thì Gia-đình có nhiều thuận duyên để đi đến thống nhất hơn cả. Không ai phủ nhận sự cần thiết của một Ban Hướng-dẫn Trung-ương. Sự liên hệ với ngành ngang còn gây nên ít nhiều chướng ngại, nhưng chướng ngại nay không phải quá nặng nề để không thể đi đến hợp nhất: 10 năm trước đây, các bậc phụ huynh của chúng ta trong lúc đặt nền móng thống nhất cho một Hội Phật-giáo toàn quốc Việt-nam được thành hình đã vượt qua một cách hết sức oanh liệt. Vấn đề khó thứ hai là "Người". Người không thiếu trong Tổ chức chúng ta. Cuộc họp mặt trên danh nghĩa "Thân mật" vào dịp mùa xuân Canh Tý tại Nha-trang đã quy tụ một số Huynh-trưởng dư giả để hướng-dẫn Gia-đình Phật-tử toàn quốc.

Còn vấn đề thiện chí. Gia-đình Phật-tử có thiện chí; không có thiện chí, Gia-đình Phật-tử không còn tồn tại đến ngày nay; không có thiện chí đoàn sinh không vọt lên số ngàn, số vạn... Trong giai đoạn cực kỳ khó khăn cho Phật-giáo "Chúng ta hiện tại; không có thiện chí, làm sao phong trào đứng vững trong khi số Huynh-trưởng tương đối chưa đủ để làm thỏa mãn những đòi hỏi của số lượng Đoàn sinh ngày một phát triển mạnh mẽ.

Hơn nữa, tuổi trẻ là tuổi cởi mở, vì lẽ những thành kiến riêng tư của cuộc đời chưa đóng chặt thành khối; tuổi trẻ là tuổi giao hòa, giao hòa ý chí và tình cảm, lẽ nào lời THÔNG NHẤT không khuấy động tâm hồn Thanh-Thiếu-Nhi Phật tử một cách thật thiết Đát Việt, trời Việt và người Việt đang khổ hận vì sự ngăn cách, THÔNG NHẤT được Gia-đình Phật-tử VN

trực tiếp hay gián tiếp, chúng ta đã làm thỏa mãn một phần nào những đòi hỏi cấp thiết của đất trời và của lòng người Việt-nam vậy .

THỐNG NHẤT là nghĩa cả

THỐNG NHẤT là hành động " Núi sông " .

THỐNG NHẤT là lẽ sống để tồn tại là trái ngọt đang chờ hái .

THỐNG NHẤT đã bao hàm một sức mạnh. Lời lẽ có nhiều, giấy trắng mực đen cũng chẳng thiếu ...

Đã đến lúc không phải chỉ lý thuyết đẹp đẽ mà cần phải hành động cụ thể để chứng thực biện THỐNG NHẤT ấy .

Hoan nghênh cuộc vận động THỐNG NHẤT GIA-ĐÌNH PHẬT TỬ của các Huynh-trưởng Trung Nam Bắc hiện tại !

(Hãy tiến tới THỐNG NHẤT GIA-ĐÌNH PHẬT TỬ của Lương-Hoàng Chuẩn - Đặc san Phật-Dân 2505 Hồng Tắm tháng Tư Tân Sửu)

Net thông

TỔ CHỨC TỪ TRUNG-ƯƠNG

đến tỉnh

• Như trước anh đã nói, Gia-đình Phật-tử là một vụ trong Tổng vụ Thanh niên thuộc Viện Hóa Đạo. Cấp cao nhất là cấp Trung-ương đặt dưới sự lãnh đạo của BAN HƯỚNG-DẪN TRUNG-ƯƠNG GIA-ĐÌNH PHẬT-TỬ VIỆT NAM mà thành phần do Đại-hội Huynh-trưởng Phật-tử toàn quốc bầu lên gồm có :

1 Trưởng Ban

2 Phó Trưởng Ban

1 Phụ trách Ngành Nam

1 Phụ trách Ngành Nữ .

1 Tổng Thư ký

2 Phó Tổng Thư ký

1 Thu quỹ .

đ ộ i t r ư ờ n g 3 8

1 Ủy-viên Nội-vụ

Các Ủy-viên chuyên trách :

- 1 Ủy-viên Nghiên Huấn
- 1 Ủy-viên To kiem
- 1 Ủy-viên Thanh niên xã hội
- 1 Ủy-viên Văn-nghệ
- 1 Ủy-viên Doanh tế
- 1 Ủy-viên Tu thư
- 1 Ủy-viên Nam Phật-tử
- 1 Ủy-viên Nữ Phật-tử
- 1 Ủy-viên Thiệu Nam
- 1 Ủy-viên Thiệu nữ
- 1 Ủy-viên Nam Oanh vũ
- 1 Ủy-viên Nữ Oanh-vũ

Và 8 Đại diện Trung-ương tại 8 Miền
Bên cạnh Ban Hướng-dẫn Trung-ương có một Ban Cố vấn giáo-
lý.

• Dưới cấp Trung-ương là Cấp Miền. Có 8 Miền :

- Vạn-Hạnh (Bắc Trung nguyên Trung-phần)
- Liễu Quán (Nam Trung nguyên Trung-phần)
- Khuông Việt (Cao nguyên Trung-phần)
- Khánh Hòa (Miền Đông Nam Phần)
- Huệ Quang (Tiền Giang Nam Phần)
- Khánh Anh (Hậu Giang Nam Phần)
- Vĩnh Nghiêm (Phật-tử Vĩnh Nghiêm)
- Quảng Đức (Thủ đô Sài-gòn)

Tại Miền có một Ban Đại-diện mà thành phần gồm có :

- 1 Đại diện
- 1 Thư ký
- 1 Thủ quy .

Từ khi Ban Hướng-dẫn Trung-ương được bầu lên (1964), các Ban Hướng-dẫn tại các Phần đều giải tán và các Tỉnh đặt dưới sự điều khiển trực tiếp của Ban Hướng-dẫn Trung-ương. Các Đại-diện Miền chỉ đóng vai trò đơn độc kiểm soát và thay mặt Ban Hướng-dẫn Trung ương trong các lễ lượt hay là vài công tác đặc biệt .

• Tại Tỉnh hay thị-xã biệt lập, có một Ban Hướng-dẫn Tỉnh do Đại hội Huynh-trưởng Gia-đình Phật-tử Tỉnh bầu lên. Thành-phần của Ban Hướng-dẫn Tỉnh cũng như của Trung-ương, ngoại trừ chức vụ Phó Tổng Thư ký chỉ có một vị. Ngoài Ban Cố Vấn Giáo lý, bên cạnh Ban Hướng-dẫn Tỉnh còn có một Ban Bảo trợ .

- Tại mỗi Quận, có một Đại-diện hay một Ban Đại-diện Ban - Hướng-dẫn Tỉnh hay thị xã. Thành phần của Ban Đại-diện Quận gồm có :

1 Đại-diện
1 Thư ký
1 Thủ quỹ
1 Ban viên Tổ kiểm .

Công việc của Ban đại diện Quận đối với Ban Hướng-dẫn Tỉnh cũng như công việc của Ban Đại-diện Miền đối với Ban Hướng dẫn Trung-ương .

- Tại mỗi xã, Phường, chi hay Khu Giáo hội Phật-giáo Việt - nam có thể thành lập một hay nhiều Gia-đình Phật-tử. Mỗi Gia-đình được quản trị bởi một Ban Huynh-trưởng mà thành-phần gồm có :

1 Gia-Trưởng
2 Liên Đoàn trưởng : 1 Phụ trách liên Đoàn Nam
1 Phụ trách liên đoàn Nữ
1 Thư ký
1 Thủ quỹ

Và các Đoàn Trưởng, Đoàn phó các Đoàn.

Có 6 đoàn thuộc hai Liên đoàn :

Đoàn Nam Oanh vũ	Đoàn Nữ Oanh vũ
Đoàn Thiếu Nam	Đoàn Thiếu Nữ
Đoàn Nam Phật-tử	Đoàn Nữ Phật-tử

6 Đoàn này nằm trong 3 Ngành :

Ngành Đồng (Oanh vũ)
Ngành Thiếu
Ngành Thanh .

Mỗi đoàn có từ hai đến bốn đội, Chủng (Thiếu nữ và Nữ Phật tử) hay Dân (Oanh vũ) .

Em thấy đó, Đội là đơn vị thấp nhất của Gia-đình Phật-Tử. Thấp nhất nhưng lại là căn bản nhất, vị Đội là nền móng . Xây dựng nền móng cho chắc chắn, còn có công việc nào ích lợi thiết thực hơn nữa, hở em ? .

Trên đây là hệ thống dọc. Còn có sự liên lạc theo hệ thống ngang. Đó là sự liên lạc với các Cấp Giáo-hội .

Ban Hướng dẫn Trung-ương thì liên lạc với Viện Hóa Đạo . Ban Đại-diện Miền thì liên lạc với vị Đại-diện Viện Hóa Đạo tại Miền. Các Ban Hướng-dẫn Tỉnh, Quận, Ban huynh - trưởng Gia-đình thì liên lạc với Ban Đại-diện Giáo-hội các

Cấp sở tại .

Sự liên lạc này có tính cách tương trình hoạt động, nhận sự giúp đỡ và can thiệp với chính quyền về những vấn đề liên hệ đến pháp lý hoặc những hoạt động quan trọng. Những điều này đã được vạch rõ trong bản Nội Quy, kim chỉ nam của mọi hoạt động Gia-đình Phật-tử mà em cũng cần phải nghiên cứu kỹ càng .

PHÂN BIỆT

thứ bậc các Anh Chị*

Để phân biệt thứ bậc các Anh, Chị của em, có những phù hiệu. Có hai loại :

- . Thứ Bậc về trách vụ thì gọi là phù hiệu chức vụ
- . Thứ bậc về tu học thì gọi là phù hiệu Cấp Bậc.

Về chức vụ thì thay đổi theo sự bầu cử trong các đại-hội Huynh-trưởng thường kỳ, còn cấp bậc thì do sự tu tiến, độ đức độ, do thâm niên phục vụ, và hội đủ các điều-kiện mà Quy chế Huynh-trưởng vạch ra .

Phù hiệu chức vụ hình chữ nhật, kích thước như sau :

- . Ban Hướng-dẫn (Trung-ương đến Tỉnh) : 15 x 60
- . Gia-đình : Gia-trưởng : 20 x 70 ly ly
Các Huynh-trưởng : 16 x 60 ly

- . Màu sắc nền :

Trung-ương : Màu Cam (Hồ hoàng)

Tỉnh : Vàng lợt

Gia-đình (Gia-trưởng, Liên đoàn-trưởng, thư ký
thủ quy : Nâu đậm)

Huynh-trưởng Ngành Canh-vũ: Lục đậm

Huynh-trưởng Ngành Thiếu: Xanh đậm

Huynh-trưởng Ngành Thanh: Nâu đậm

- . Chữ và vạch dọc :

Nếu là Trung-ương thì đề TRUNG-ƯƠNG màu Nâu

Nếu là Tỉnh thì đề tên Tỉnh màu nâu

Nếu là Gia-đình thì đề tên Gia-đình màu trắng.

- . Vạch dọc về phía trái của tên, màu của chữ .

Trưởng-Ban 3 vạch

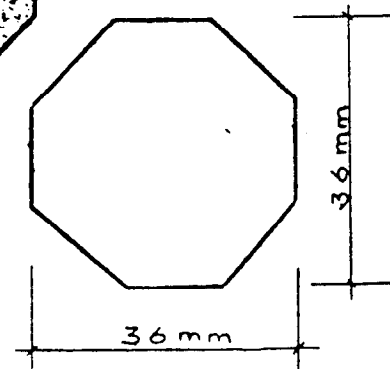
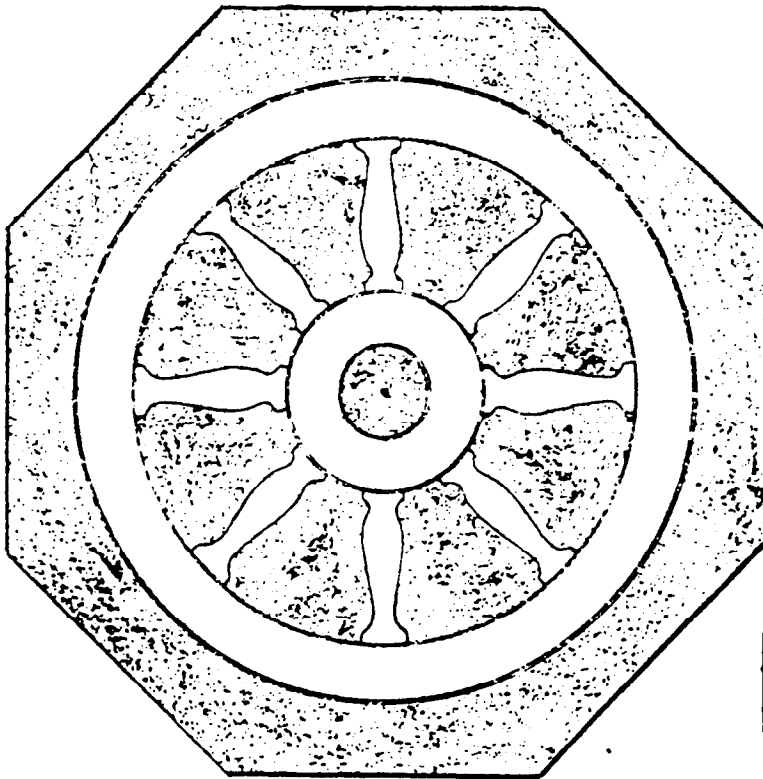
Phó trưởng Ban 2 vạch
 Ủy-viên 1 vạch
 Liên đoàn trưởng 5 vạch
 Đoàn trưởng 2 vạch
 Đoàn Phó 1 vạch

Gia-trưởng, Thư ký, Thủ quỹ của Gia-đình không có vạch .

. Nơi đeo : Nam trên nắp túi áo trái
 Nữ dưới hoa sen (nút áo thứ hai)

Về cấp bậc Huynh-trưởng có 4 cấp : Tập - Tín - Tấn - Dũng
 Phù hiệu cấp bậc là pháp luân trên nền nâu đậm hình t a m
 cánh, chiều ngang và chiều cao là 35 ly. Pháp luân từ màu
 Hồng sang màu Trắng đến vàng lợt rồi vàng đậm theo 4 cấp
 từ thấp lên cao : Tập, Tín, Tấn, Dũng.

Cấp hiệu đeo trên tay áo trái. Thế là bất cứ ở đâu, e m
 cũng có thể nhận diện một cách mau chóng các Anh các Chị
 của em để tìm ở trong đó những sự giúp đỡ cần thiết c h o
 nghề Đội trưởng của em .

đ ộ i t r u ờ n g 4 2

4- CẤP HIỆU HUYNH-TRƯỜNG :

Hình dáng, kích thước:

Biểu tượng bằng lá và hạt Bò-đe; cấp căng
cao, thì hạt Bò-đe căng nhiều .

- Tập : 1 hạt
- Tin : 2 hạt
- Tân : 3 hạt
- Dũng : 4 hạt

Hình vuông góc tròn;

Cạnh : 40 x 40 ly . Viên : rộng 01 ly ,
cách cạnh : 03 ly .

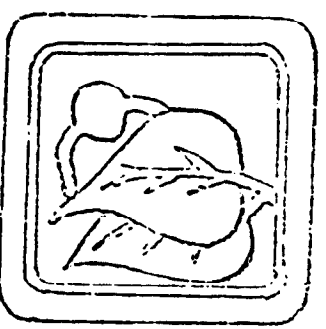
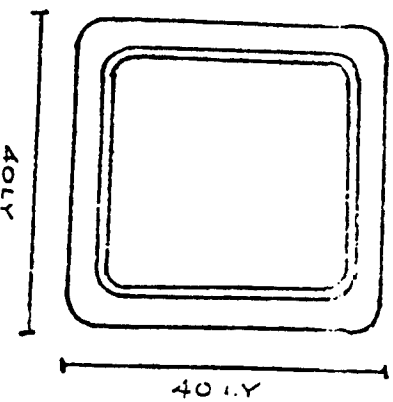
Màu sắc:

Lá, hạt Bò-đe, viên và cạnh : màu nâu .
Nền và gân lá : màu vàng .

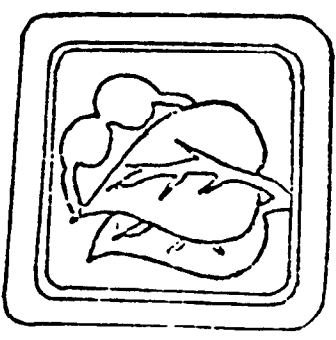
Nơi đeo :

(Kê ca trái-phục và đông-phục nữ HT)

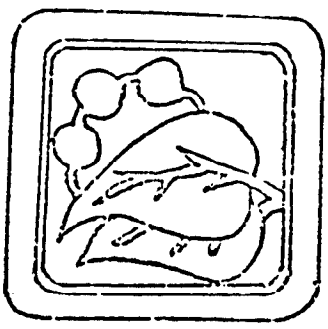
Tay áo trái, ngang đường yì, dưới đường chi
vai : 03 ngon tay khít, nam ngang .

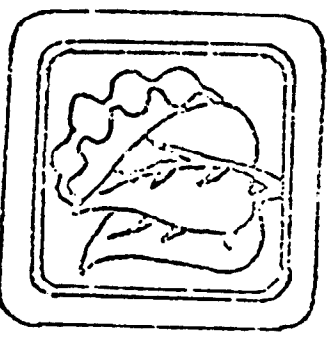
CẤP TẬP

CẤP TIN

CẤP TÂN

CẤP DŨNG